

24 กรกฎาคม 2569

การประชุมคณะกรรมการยกย่อง ด้านการพลิกโอมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 8/2569

ระเบียบวาระการประชุม

❑ ระเบียบวาระที่ 1

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

❑ ระเบียบวาระที่ 2

รับรองร่างรายงานการประชุมคณะกรรมการยกย่อง
ด้านการพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 7/2569

❑ ระเบียบวาระที่ 3

เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 เป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัด ภายใต้เสาเศรษฐกิจ

❑ ระเบียบวาระที่ 4

เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

วาระที่ 1

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

วาระที่ 2

รับรองร่างรายงานการประชุมคณะกรรมการยกย่องด้านการพลิกโณมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 7/2569

วาระที่ 3 เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 เป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัด ภายใต้ยุทธศาสตร์

วัตถุประสงค์หลัก

ธีม และ
Transformation
Agenda

หลักคตินำทาง

เป้าหมายหลัก

ข้อเสนอตัวชี้วัด
ในภาพรวม
(Long List)

5 เสาหลักการพัฒนา

เป้าหมายระดับเสา

ตัวชี้วัดระดับเสา

ประเด็นและกลยุทธ์การพัฒนา

“เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น
อย่างทั่วถึง และยั่งยืน”

การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน

“ซ่อมรากฐาน เลิกข้อจำกัด เสริมศักยภาพ สร้างอนาคต”

มุ่งยกระดับผลิตภาพ
(PRODUCTIVITY)

สร้างโอกาสและกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง
(INCLUSIVITY)

เสริมสร้างความสามารถในการปรับตัว
(ADAPTABILITY)

สร้างภูมิคุ้มกัน
(IMMUNITY)

1 เศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น
และสร้างงานที่ดี

2 ภาครัฐมีสมรรถนะสูง
และโปร่งใส

3 คนไทยมีทักษะสูง

4 การผลิตและบริโภค
เปลี่ยนผ่านสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

- รายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อคน (GNI per Capita)
- ผลิตภาพการผลิตรวม (TFP)
- อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทย โดย IMD
- ดัชนีธรรมาภิบาลโลก (WGI) เฉพาะในมิติที่เกี่ยวข้อง
- ดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI)

- ดัชนีวัดศักยภาพการแข่งขันด้านทรัพยากรมนุษย์ (GTCI)
- ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI)
- อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านบุคลากร โดย IMD
- ความยืดหยุ่นของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas Emission Elasticity)
- สัดส่วนปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้ ต่อ GDP

Transform

เศรษฐกิจ

เป้าหมายระดับเสา

ตัวชี้วัดระดับเสา

ประเด็นการพัฒนา

● กลยุทธ์การพัฒนา

● ..

Reform

ภาครัฐ

เป้าหมายระดับเสา

ตัวชี้วัดระดับเสา

ประเด็นการพัฒนา

● กลยุทธ์การพัฒนา

● ..

Upgrade

ทุนมนุษย์

เป้าหมายระดับเสา

ตัวชี้วัดระดับเสา

ประเด็นการพัฒนา

● กลยุทธ์การพัฒนา

● ..

Sustain

ทรัพยากร
และสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายระดับเสา

ตัวชี้วัดระดับเสา

ประเด็นการพัฒนา

● กลยุทธ์การพัฒนา

● ..

Transfer

เทคโนโลยี
และนวัตกรรม

เป้าหมายระดับเสา

ตัวชี้วัดระดับเสา

ประเด็นการพัฒนา

● กลยุทธ์การพัฒนา

● ..

เป้าหมายหลัก “การเพิ่มผลิตภาพ”

การจัดสรรทรัพยากร
อย่างมีประสิทธิภาพ

การเคลื่อนย้าย
ทรัพยากร

กลไกตลาด

การยกระดับ
ผลิตภาพ
รายสาขา

การสนับสนุนของ
นโยบายเศรษฐกิจ
มหภาค

1. การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการจัดสรรทรัพยากรอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

1.1 การโยกย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูงขึ้น
การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้ตรงกับความต้องการของภาคการผลิต การสร้างแรงจูงใจให้เข้าสู่ระบบเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน การยกระดับทักษะฐานกว้าง โดยเฉพาะความพร้อมด้านปัญญาประดิษฐ์ การพัฒนากิจกรรมเฉพาะอุตสาหกรรม การส่งเสริม Talent Mobility รวมถึงการลดการอุดหนุนสาขาที่ผลิตภาพต่ำ

1.2 พลวัตภาคธุรกิจ
การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและประกอบธุรกิจ รวมถึงการล้มละลาย ควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการดำเนินธุรกิจ ทั้งการเข้าถึงข้อมูล และแหล่งเงินทุนสนับสนุนจากภาครัฐ

1.3 การแข่งขันทางการค้า/การลงทุนที่เปิดกว้างและเป็นธรรม
การปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการกำกับดูแลภาคธุรกิจ การยกระดับการบริหารและธรรมาภิบาลของหน่วยงานกำกับ การปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกทางการค้าภาคบริการ และการทบทวนบทบาทของรัฐวิสาหกิจ

2. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา

สาขาที่ควรเร่งยกระดับจากฐานศักยภาพเดิม ได้แก่ เกษตร เกษตรแปรรูป และ การท่องเที่ยว

สาขาใหม่ที่ควรเร่งพัฒนาเพื่ออนาคต ได้แก่ อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

3. การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

3.1 ภาคการเงิน
การพัฒนาภาคการเงินเพื่อเป็นปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและการยกระดับของธุรกิจที่มีศักยภาพ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมเสถียรภาพให้แก่ภาคการเงินเพื่อลดความเสี่ยงเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว

3.2 ภาคการคลัง
การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ การขยายฐานภาษีและการปฏิรูปภาษี รวมถึงการยกระดับกลไกการรักษาวินัยการเงินการคลังในระยะยาว

เสาหลักการพัฒนา ด้านการพลิกโฉม โครงสร้างเศรษฐกิจ

1 การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการจัดสรร ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ 1.1 แรงงานมีผลิตภาพสูงขึ้น

กลยุทธ์ที่ 1.2 ธุรกิจรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดมีโอกาสใน
การยกระดับรายได้และโอกาสในการเข้าถึง
โครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ 1.3 ตลาดมีการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

2 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา

กลยุทธ์ที่ 2.1 เร่งยกระดับสาขาที่มีฐานศักยภาพเดิม

กลยุทธ์ที่ 2.2 เร่งพัฒนาสาขาใหม่แห่งอนาคต

พลิกโฉม
จาก

เป้าหมายระดับเสา

เศรษฐกิจที่แรงงานส่วนใหญ่มีทักษะต่ำ
ส่วนภาคธุรกิจมีอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดและ
ประกอบธุรกิจ และตลาดยังมีข้อจำกัดในการแข่งขัน

สู่

ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากร
และสร้างโอกาสในการแข่งขันให้แก่
ผู้ประกอบการ

สาขาการผลิตเดิมมีผลิตภาพต่ำ และ
ขาดสาขาการผลิตใหม่มาทดแทน

สู่

การยกระดับมูลค่าเพิ่มของสาขาเป้าหมาย

กลไกการเงินยังไม่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและ
ภาคการคลังมีข้อจำกัดจากพื้นที่ทางการคลัง

สู่

การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่
สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

3 การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเพื่อ สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ 3.1 ธุรกิจเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้สอดคล้องกับวัฏจักร
ช่วงอายุธุรกิจ

กลยุทธ์ที่ 3.2 คนไทยมีทักษะทางการเงินสูงขึ้น

กลยุทธ์ที่ 3.3 ภาคการคลังมีศักยภาพทางการคลังมากขึ้นและ
สามารถปรับสมดุลทางการคลังได้ในระยะยาว

ประเด็นการพัฒนาและตัวชี้วัดเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนา		ตัวชี้วัด
1.การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง		
1.1 แรงงานมีผลิตภาพสูงขึ้น	• ผลิตภาพแรงงาน (Labour Productivity) • สัดส่วนแรงงานมีฝีมือต่อแรงงานทั้งหมด (Share of High Skill Employment)	
1.2ธุรกิจรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดมีโอกาสในการยกระดับรายได้และโอกาสในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน	• รายได้เฉลี่ยของบริษัทที่มีอายุน้อยกว่า 3 ปี • จำนวนธุรกิจใหม่ต่อประชากรวัยแรงงาน 1,000 คน • สัดส่วนบริษัทที่สามารถเปิดดำเนินการได้มากกว่า 3 ปีขึ้นไป (Survival Rate) • สัดส่วนกิจการที่มีรายได้ไม่เพียงพอในการชำระดอกเบี้ยตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป (Interest Coverage Ratio)	
1.3 ตลาดมีการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม	• ดัชนีการกระจุกตัวของตลาด (Herfindahl-Hirschman Index) • สัดส่วนรายได้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่สุด ร้อยละ 20 ต่อรายได้รวมของธุรกิจทั้งหมด • กฎหมายล้มละลายได้รับการแก้ไขเพื่อลดระยะเวลาที่ใช้ในกระบวนการล้มละลาย	
2. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา		
2.1 เร่งยกระดับสาขาที่มีฐานศักยภาพเดิม	• อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจสาขาเป้าหมาย • การขยายตัวของผลิตภาพ (Total Factor Productivity : TFP) รายสาขา	
2.2 เร่งพัฒนาสาขาใหม่แห่งอนาคต		
3. การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ		
3.1 ธุรกิจเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้สอดคล้องกับวัฏจักรช่วงอายุธุรกิจ	• การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ SMEs • จำนวนธุรกิจที่ระดมทุนผ่าน Crowdfunding /จำนวน SME ที่เสนอขายหลักทรัพย์วงแคบ (SME-PP) /จำนวน SME ที่เสนอขายหุ้นออกใหม่ (SME-PO) • Corporate Governance Code ได้รับการแก้ไข/ปรับปรุง/ทบทวน	
3.2 คนไทยมีทักษะทางการเงินสูงขึ้น	• คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทย • สัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLs)	
3.3 ภาคการคลังมีศักยภาพทางการคลังมากขึ้นและสามารถปรับสมดุลทางการคลังได้ในระยะยาว	• สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP • สัดส่วนดุลการคลังต่อ GDP • สัดส่วนรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อ GDP • สัดส่วนรายจ่ายประจำต่อ GDP • มูลค่าการลงทุนร่วมภาครัฐและเอกชน	

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: แรงงานมีผลิตภาพสูงขึ้น

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
ผลิตภาพแรงงาน (ผู้มีงานทำ) ล้านบาทต่อคน	ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากรและสร้างการแข่งขัน	0.27	0.28	0.29	0.31	0.33	0.35	0.37	0.39	0.42	0.45	สศช. และ สสช.
ดัชนีผลิตภาพแรงงาน (ชั่วโมงทำงาน) 2556=100		123.8	127.5	131.9								รพท.

คำอธิบายตัวชี้วัด: **ผลิตภาพแรงงาน (Labour productivity)** คือ ปริมาณผลผลิต (Output) ที่ผลิตได้ต่อหนึ่งหน่วยของปัจจัยแรงงาน (Labour input) คำนวณได้ 2 วิธี

ผลผลิตต่อจำนวนผู้มีงานทำ

ผลผลิตต่อชั่วโมงการทำงาน

Labour productivity = $\frac{\text{Gross Domestic Product at Constant Price (GDP, CVM)}}{\text{Number of employed persons}}$

Labour productivity = $\frac{\text{Gross Domestic Product at Constant Price (GDP,CVM)}}{\text{Hours Worked}}$

ที่มา: องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด:
ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากรและสร้างการแข่งขัน: แรงงานมีผลิตภาพสูงขึ้น

- การโยกย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูงขึ้น
- การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานผ่านการส่งเสริมกลไกการปรับทักษะให้ตรงตามความต้องการ (Demand-driven)
 - การสร้างแรงจูงใจให้กับแรงงานในการเข้าสู่ระบบเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับกลไกรับรองมาตรฐานแรงงานให้เป็นที่ยอมรับและทันสมัย
 - การปรับลดมาตรการอุดหนุนในภาคการผลิตที่ผลิตภาพต่ำ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวหรือเคลื่อนย้ายแรงงาน

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ธุรกิจรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดมีโอกาในการยกระดับรายได้และโอกาสในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนแรงงานมีฝีมือ ต่อแรงงานทั้งหมด (ร้อยละ)	ระบบนิเวศที่เอื้อต่อ การโยกย้ายทรัพยากร และสร้างการแข่งขัน	13.8	13.7	13.8	14.0	14.3	15.0	16.0	17.0	18.5	20.0	สศช. และ สสช.

คำอธิบายตัวชี้วัด

แรงงานมีฝีมือ/แรงงานทักษะสูง (Highly-skilled worker) โดยจำแนกตามระดับทักษะอาชีพ (ISCO-08) โดยแรงงานฝีมือ คือ แรงงานที่ประกอบอาชีพที่ใช้ระดับทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานทางเทคนิคและภาคปฏิบัติที่ซับซ้อน หรือ การปฏิบัติงานที่ต้องใช้การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัยความรู้เชิงทฤษฎีและข้อเท็จจริงในสาขาเฉพาะทาง (ระดับทักษะ 3 และ ระดับทักษะ 4) ประกอบด้วย ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาการกองหมาย ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้านต่าง ๆ รวมถึงเจ้าหน้าที่ทหาร

ที่มา: องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

<https://ilostat ilo org/methods/concepts-and-definitions/classification-occupation/>

ประเด็นการพัฒนานที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

การโยกย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูงขึ้น

1. การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานผ่านการส่งเสริมกลไกการปรับทักษะให้ตรงตามความต้องการ (Demand-driven)

2. การสร้างแรงจูงใจให้กับแรงงานในการเข้าสู่ระบบเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับกลไกรับรองมาตรฐานแรงงานให้เป็นที่ยอมรับและทันสมัย

3. การปรับลดมาตรการอุดหนุนในภาคการผลิตที่ผลิตภาพต่ำ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวหรือเคลื่อนย้ายแรงงาน

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ธุรกิจรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดมีโอกาสในการยกระดับรายได้และโอกาสในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)								ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2563	2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
รายได้เฉลี่ยของ บริษัทที่มีอายุน้อย กว่า 3 ปี (ล้านบาท)	ระบบนิเวศที่เอื้อต่อ การโยกย้ายทรัพยากร และสร้างการแข่งขัน	14.4	14.0	16.1	19.6	21.6	23.7	26.1	28.7	31.6	34.7	38.2	42.0	46.2	กรมพัฒนา ธุรกิจการค้า

คำอธิบายตัวชี้วัด

รายได้เฉลี่ยของบริษัทที่มีอายุน้อยกว่า 3 ปี สะท้อนความสามารถของกิจการใหม่ในการสร้างยอดขาย ขยายฐานลูกค้า และแข่งขันกับผู้ประกอบการเดิมในช่วงเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งหากรายได้เฉลี่ยของบริษัทอายุน้อยกว่า 3 ปีอยู่ในระดับสูงหรือเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง อาจสะท้อนว่า ตลาดเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้าถึงลูกค้าและขยายกิจการได้ค่อนข้างรวดเร็ว อุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดไม่สูงเกินไป และผู้ประกอบการเดิมอาจไม่มีอำนาจครอบงำตลาดมากนัก จึงเอื้อต่อการแข่งขันและการเกิดนวัตกรรมใหม่

$$\text{รายได้เฉลี่ยของบริษัทที่มีอายุน้อยกว่า 3 ปี} = \frac{\sum \text{รายได้ของบริษัทอายุน้อยกว่า 3 ปี}}{\text{จำนวนบริษัทอายุน้อยกว่า 3 ปี}}$$

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด: ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากรและสร้างการแข่งขัน

การส่งเสริมพลวัตทางธุรกิจ

1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาด โดยให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและการประกอบธุรกิจ
2. การฟื้นฟูกลไกการตรวจประเมินศักยภาพธุรกิจควบคู่กับการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและอุตสาหกรรมเป้าหมาย พร้อมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ
3. การยกระดับผลิตภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าเพื่อให้สินค้าและบริการของ SMEs สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

การแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

1. การสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการทำกับดักภาคธุรกิจ
2. การปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าภาคบริการและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ธุรกิจรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดมีโอกาสในการยกระดับรายได้และโอกาสในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)							ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนบริษัทที่สามารถเปิดดำเนินการได้มากกว่า 3 ปีขึ้นไป	ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากรและสร้างการแข่งขัน	71.2	70.3	68.0	69.0	70.0	71.0	72.0	73.0	74.0	75.0	75.0	75.0	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

คำอธิบายตัวชี้วัด

สัดส่วนบริษัทที่สามารถเปิดดำเนินการได้มากกว่า 3 ปีขึ้นไป สะท้อนถึงความสามารถที่ธุรกิจใหม่ตั้งหลักในตลาดได้ โดยอาจเป็นผลจากต้นทุนการดำเนินธุรกิจที่เหมาะสม การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและช่องทางตลาด ตลอดจนกฎระเบียบที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งอัตราการอยู่รอดสูงอาจบ่งชี้ว่าผู้ประกอบการรายใหม่สามารถแข่งขันกับรายเดิมได้ และตลาดเปิดโอกาสให้ผู้เล่นหลากหลายมากขึ้น

สัดส่วนบริษัทที่สามารถเปิดดำเนินการได้มากกว่า 3 ปีขึ้นไป = $\frac{\text{จำนวนบริษัทที่จัดตั้งในปีก่อนและยังดำเนินกิจการหลังครบ 3 ปี}}{\text{จำนวนบริษัทที่จัดตั้งทั้งหมดในปีก่อน}} \times 100$

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

การส่งเสริมพลวัตทางธุรกิจ

1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาด โดยให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและการประกอบธุรกิจ
2. การฟื้นฟูกลไกการตรวจประเมินศักยภาพธุรกิจควบคู่กับการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและอุตสาหกรรมเป้าหมาย พร้อมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ
3. การยกระดับผลิตภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าเพื่อให้สินค้าและบริการของ SMEs สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

การแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

1. การสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการทำกับดักเลขาธุรกิจ
2. การปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าภาคบริการและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ธุรกิจรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดมีโอกาสในการยกระดับรายได้และโอกาสในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
จำนวนธุรกิจใหม่ต่อประชากรวัยแรงงาน 1,000 คน	ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากรและสร้างการแข่งขัน	1.85	1.91	1.87	1.9	2.0	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

คำอธิบายตัวชี้วัด:

จำนวนบริษัทจดทะเบียนใหม่ต่อประชากรวัยแรงงาน 1,000 คน เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความเข้มข้นของการเกิดผู้ประกอบการใหม่ในระบบเศรษฐกิจ โดยคำนวณจากจำนวนบริษัทจดทะเบียนใหม่สะสมในรอบปี เทียบกับจำนวนประชากรวัยแรงงานทุก 1,000 คนในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งสะท้อนพลวัตการเข้าสู่ตลาดของธุรกิจใหม่และการแข่งขันของตลาด รวมทั้งสะท้อนความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการเมื่อเทียบกับฐานกำลังแรงงาน

$$\text{New Companies per 1,000 Working/Age Pop} = \frac{\text{New Companies Registered}}{\text{Working-Age Pop} \times 1,000}$$

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

การส่งเสริมพลวัตทางธุรกิจ

1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาด โดยให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและการประกอบธุรกิจ
2. การฟื้นฟูกลไกการตรวจประเมินศักยภาพธุรกิจควบคู่กับการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและอุตสาหกรรมเป้าหมาย พร้อมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ
3. การยกระดับผลิตภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าเพื่อให้สินค้าและบริการของ SMEs สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

การแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

1. การสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการทำกับดักเลกาธุรกิจ
2. การปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าภาคบริการและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่

ตัวชี้วัดเสาะเศรษฐกิจ: ธุรกิจรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดมีโอกาสในการยกระดับรายได้และโอกาสในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาะที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2564	2565	2566	2567	2568	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนกิจการที่มีรายได้ไม่เพียงพอในการชำระดอกเบี้ยตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป	ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากรและสร้างการแข่งขัน	5.42	4.58	4.00	3.80	3.60	3.50	3.00	2.50	2.00	1.50	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

คำอธิบายตัวชี้วัด : สัดส่วนกิจการที่มีรายได้ไม่เพียงพอในการชำระดอกเบี้ยตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป คือ กิจการที่มีค่า Interest Coverage Ratio (ICR) < 1 เป็นเวลา 2 ปีติดต่อกัน และมีอายุกิจการสูงกว่า 10 ปี

$$Zombie\ Firms\ Ratio = \frac{Number\ of\ Zombie\ Firms}{Total\ Number\ of\ Firm\ given\ Condition}$$

โดยที่

$$ICR = \frac{Earning\ Before\ Interest\ Ratio}{Interest\ Expense}$$

Total Number of Firm given Condition คือ จำนวนกิจการทั้งหมดที่กรองข้อมูลผิดพลาด (Active Filter) ออกดังนี้ (1) กิจการที่คาดว่าจะล้มละลาย กิจการที่มีสินทรัพย์รวมหรือทุนน้อยกว่า 100,000 บาท (2) กิจการที่มีสัดส่วนงบการเงิน Outlier มาก (Winsorization ที่ระดับ percentile 1 และ 99)

- ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด :
- 1) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาด

1) พัฒนากฎระเบียบและกลไกการกำกับดูแลที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาดของธุรกิจรายใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยกำหนดขั้นตอนปฏิบัติที่ชัดเจน และลดต้นทุนในการประกอบธุรกิจใหม่

2) นำระบบดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ เพื่อลดการใช้วิจารณญาณของเจ้าหน้าที่

3) อำนวยความสะดวกต่อการเข้ามาลงทุนจากต่างประเทศ

4) สนับสนุนและเติมเต็มให้กับธุรกิจที่มีประสิทธิภาพในการแข่งขันกับผู้เล่นรายใหญ่
- 2) การสร้างกลไกการออกจากตลาดด้วยต้นทุนที่เหมาะสม และส่งเสริมให้ภาคธุรกิจสามารถปรับตัวได้

1) ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และกลไกเพื่อรองรับการยกเลิกกิจการและออกจากตลาดด้วยต้นทุนที่เหมาะสม อาทิ กฎหมายล้มละลาย และไม่ส่งผลให้ผู้ประกอบการรายใหม่ขาดแรงจูงใจในการเริ่มต้นธุรกิจใหม่

2) พัฒนากลไกและสร้างแรงจูงใจให้ภาคธุรกิจสามารถปรับตัวได้ตามศักยภาพ โดยส่งเสริมให้มีการนำกลไกการทดลองและการเรียนรู้ และพัฒนาระบบงานใหม่ ๆ เพื่อลดต้นทุนและความเสี่ยงของการปรับเปลี่ยนกระบวนการดำเนินงานธุรกิจ

3) ส่งเสริมนวัตกรรมให้แก่ธุรกิจ SMEs และปรับปรุงกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ตลาดมีการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)								ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2563	2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
ดัชนีการกระจุกตัวของธุรกิจ (HHI)	ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากรและสร้างการแข่งขัน	18.0	19.6	32.3	31.3	31.0	30.5	30.0	29.0	28.0	27.0	25.0	24.0	23.0	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

คำอธิบายตัวชี้วัด:

ดัชนีการกระจุกตัวของตลาด Herfindahl-Hirschman (HHI) เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนระดับการกระจุกตัวหรือการแข่งขันของตลาดในระบบเศรษฐกิจ โดยคำนวณจากผลรวมของส่วนแบ่งตลาด (ในที่นี้วัดจากรายได้จากการขายหรือบริการ) ของผู้ประกอบการแต่ละรายยกกำลังสอง เทียบกับรายได้รวมของผู้ประกอบการทั้งหมดในตลาดในรอบปีเดียวกัน ค่าดัชนีที่สูงสะท้อนว่าตลาดมีรายได้อาจกระจุกตัวอยู่ในผู้ประกอบการรายใหญ่เพียงไม่กี่ราย มีการแข่งขันต่ำ และมีความเสี่ยงต่อการผูกขาด ในขณะที่ค่าดัชนีที่ต่ำสะท้อนว่าตลาดมีผู้ประกอบการจำนวนมากที่มีส่วนแบ่งใกล้เคียงกัน และมีการแข่งขันที่สูงขึ้น

$$HHI = Share_1^2 + Share_2^2 + Share_3^2 + ... + Share_n^2$$

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

การส่งเสริมพลวัตทางธุรกิจ

1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาด โดยให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและการประกอบธุรกิจ
2. การฟื้นฟูกลไกการตรวจประเมินศักยภาพธุรกิจควบคู่กับการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและอุตสาหกรรมเป้าหมาย พร้อมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ
3. การยกระดับผลิตภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าเพื่อให้สินค้าและบริการของ SMEs สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

การแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

1. การสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการทำกับดักเลกาธุรกิจ
2. การปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าภาคบริการและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ตลาดมีการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)								ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2563	2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนรายได้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่สุดร้อยละ 20 ต่อรายได้รวมของธุรกิจทั้งหมด	ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการโยกย้ายทรัพยากรและสร้างการแข่งขัน	96.9	97.1	97.3	97.2	97.0	96.5	96.0	95.5	95.0	94.0	93.0	92.0	91.0	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

คำอธิบายตัวชี้วัด:
สัดส่วนรายได้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่สุด ร้อยละ 20 ต่อรายได้รวมของธุรกิจทั้งหมดเพื่อสะท้อนการกระจุกตัวของภาคธุรกิจไทยที่ยังกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มผู้ประกอบการรายใหญ่

$$\text{สัดส่วนรายได้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่สุด ร้อยละ 20} = \frac{\sum \text{รายได้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่สุด ร้อยละ 20}}{\sum \text{รายได้ธุรกิจทั้งหมด}} \times 100$$

- ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด**
- การส่งเสริมพลวัตทางธุรกิจ**
- 1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาด โดยให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและการประกอบธุรกิจ
 - 2. การฟื้นฟูกลไกการตรวจประเมินศักยภาพธุรกิจควบคู่กับการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและอุตสาหกรรมเป้าหมาย พร้อมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ
 - 3. การยกระดับผลิตภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าเพื่อให้สินค้าและบริการของ SMEs สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- การแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม**
- 1. การสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการทำกีดกันภาคธุรกิจ
 - 2. การปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าภาคบริการและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่

ตัวชี้วัดเสาะเศรษฐกิจ: ตลาดมีการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสา ที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569*	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
กระบวนการล้มละลายมีระยะเวลา ลดลง	การดำเนินนโยบาย เศรษฐกิจมหภาคที่ สนับสนุน การปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจ	5-10 ปี					ไม่เกิน 5 ปี					กระทรวงยุติธรรม
การดำเนินคดีในตลาดทุน สามารถยับยั้งความเสียหายได้ ทันการ		-					-					สำนักงาน กสท.

คำอธิบายตัวชี้วัด

- ระยะเวลาเฉลี่ยในกระบวนการล้มละลาย สะท้อนขั้นตอนการดำเนินการที่กระชับ และมีกระบวนการนอกศาลที่เหมาะสม
- การดำเนินคดีในตลาดทุนสามารถยับยั้งความเสียหายได้ทันการ สะท้อนกระบวนการทางกฎหมายในตลาดทุนที่กระชับและมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

ปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ คล่องตัว และรวมศูนย์

- ลดขั้นตอนการดำเนินการทางกฎหมาย อาทิ (1) ส่งเสริมการให้อนุญาตตุลาการตัดสินข้อพิพาทนอกศาล (2) จัดช่องทาง Fast-track เพื่อเร่งรัดการสืบทรัพย์ ปิดจบคดี สำหรับลูกหนี้ในคดีที่สามารถดำเนินการได้ง่าย
- ลดระยะเวลาการดำเนินการทางกฎหมาย เช่น กำหนดกรอบเวลาสำหรับขั้นตอนที่ล่าช้า อาทิ การพิจารณาเข้ากระบวนการฟื้นฟูกิจการ การลงมติแผนฟื้นฟูฯ และการสืบทรัพย์กรณีล้มละลาย
- ปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมาย หรือ จัดตั้งศาลเฉพาะทางสำหรับภาคการเงิน ทั้งระบบสถาบันการเงินและตลาดทุน
- เพิ่มแรงจูงใจให้กับลูกหนี้ในการเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมาย ตลอดจนป้องกัน moral hazard และการกลับเป็นหนี้เสียซ้ำ

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจสาขาเป้าหมาย	การยกระดับมูลค่าเพิ่มของสาขาเป้าหมาย	4.6	4.7	4.8	5.0	5.0	5.5	5.5	5.5	5.5	5.5	สศช.

คำอธิบายตัวชี้วัด
การขยายตัวที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์มวลรวมในสาขาการผลิตเป้าหมาย ประกอบด้วย เกษตร เกษตรแปรรูป ภาคการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมดิจิทัลและสุขภาพ และอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาน่าที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด
การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา ทั้ง (1) การเร่งยกระดับสาขาที่มีฐานศักยภาพเดิม ประกอบด้วย ประกอบด้วย เกษตร เกษตรแปรรูป ภาคการท่องเที่ยว และ (2) การเร่งพัฒนาสาขาใหม่แห่งอนาคต ประกอบด้วย อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมดิจิทัลและสุขภาพ และอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้ขึ้นมาเป็นภาคส่วนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
การขยายตัวของผลิตภาพรายสาขา:	การยกระดับมูลค่าเพิ่มของสาขาเป้าหมาย											สศช.
TFP สาขาเกษตร		1.0	-1.0									
TFP สาขาอุตสาหกรรม		2.0	2.9									
TFP สาขาเกษตรกรรม		4.2	3.9									

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) แสดงถึงประสิทธิภาพในการผลิตและการสร้างมูลค่าทางสินค้าที่เพิ่มขึ้นจากส่วนที่มีได้มาจากการเพิ่มของปัจจัยการผลิตหลัก ได้แก่ K = ปัจจัยทุน, L = ปัจจัยแรงงาน, N = ปัจจัยที่ดิน ดังนั้น TFP จึงสามารถสะท้อนผลของควมก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งการมีผลิตภาพรวมที่สูงขึ้นแสดงถึงขีดความสามารถของประเทศ โดยในกรณีนี้ แยกการคำนวณของ 3 สาขาการผลิตหลัก

$$TFP_t = \% \Delta GDP_t - \% \Delta K_t - \% \Delta L_t - \% \Delta N_t$$

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา ทั้ง (1) การเร่งยกระดับสาขาที่มีฐานศักยภาพเดิม ประกอบด้วย ประกอบด้วย เกษตร เกษตรแปรรูป ภาคการท่องเที่ยว และ (2) การเร่งพัฒนาสาขาใหม่แห่งอนาคต ประกอบด้วย อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพ และอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้ขึ้นมาเป็นภาคส่วนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดเสถียรภาพธุรกิจ: ธุรกิจเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้สอดคล้องกับวัฏจักรช่วงอายุธุรกิจ

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสถียรภาพ	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569*	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ SME	การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ	-5.7%	-3.0%	-4.5%	-4.5% (Q1/69)	-	1%	2%	3%	3%	3%	สปท.

คำอธิบายตัวชี้วัด

การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ SME สะท้อนการเข้าถึงแหล่งเงินของธุรกิจขนาดกลาง-เล็ก ในระบบธนาคารพาณิชย์ โดยพิจารณาจาก อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินเชื่อคงค้างที่สถาบันการเงินให้แก่ภาคธุรกิจ SME เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีก่อนหน้า

ประเด็นการพัฒนาส่งผลต่อตัวชี้วัด

ลด Frictions ในระบบธนาคารพาณิชย์

- 1) บรรเทาปัญหา information asymmetry โดยพัฒนาการใช้ข้อมูลทางเลือก มาใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อ
- 2) การยกระดับกลไกกำกับดูแลเครดิต เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อให้กับ SME

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ธุรกิจเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้สอดคล้องกับวัฏจักรช่วงอายุธุรกิจ

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับ เสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569* *บค. -พ.ค. 69	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
จำนวนธุรกิจที่ระดมทุนผ่าน Crowdfunding	การดำเนินนโยบาย เศรษฐกิจมหภาคที่ สนับสนุน การปรับ โครงสร้าง เศรษฐกิจ	1,121	908	405	176*	-	200	250	300	400	500	สำนักงาน ก.ล.ต.
จำนวน SME ที่เสนอขาย หลักทรัพย์วงแคบ (SME-PP)		3	7	5	2	-	10	20	30	40	50	
จำนวน SME ที่เสนอขายหุ้น ออกใหม่ (SME-PO)		4	2	1	2	-	5	8	10	12	14	
platform กลาง สำหรับแหล่ง ทุนทางเลือก							มี platform กลาง สำหรับแหล่งทุนทางเลือก					

- คำอธิบายตัวชี้วัด
- (1) จำนวนธุรกิจที่ระดมทุนผ่าน Crowdfunding สะท้อนความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางเลือกของภาคธุรกิจ
- (2) จำนวน SME ที่เสนอขายหลักทรัพย์วงแคบ (SME-PP) สะท้อนการเข้าถึงแหล่งเงินในตลาดทุนของธุรกิจขนาดเล็ก โดย SME-PP (Private Placement): เป็นการขายหุ้นหรือหุ้นกู้แปลงสภาพให้แก่บุคคลในวงจำกัด เช่น นักลงทุนเฉพาะกลุ่ม หรือ Angel Investor ฯลฯ เหมาะกับธุรกิจขนาดเล็กที่เพิ่งเริ่มต้น ขั้นตอนง่าย ไม่ต้องยื่นขออนุญาตจาก ก.ล.ต. แต่ต้องขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการกับ ก.ล.ต. และ สสว.
- (3) SME-PO (Public Offering): เป็นการเสนอขายหุ้นให้แก่ "ประชาชนทั่วไป" ในวงกว้าง โดยจดทะเบียนในตลาดรองสำหรับ SME (เช่น ตลาด LiVEx) กิจการต้องมีความพร้อม มีระบบบัญชีที่ได้มาตรฐาน และจัดทำไฟล์ (Filing) แม้เกณฑ์จะถูกผ่อนปรนให้ยืดหยุ่นกว่าบริษัทขนาดใหญ่ แต่ต้องผ่านการอนุมัติและต้องเปิดเผยข้อมูลโปร่งใสต่อสาธารณะ

ประเด็นการพัฒนที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

ส่งเสริมให้ตลาดทุน สามารถทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินทุนให้ธุรกิจได้เหมาะสมในแต่ละ life cycle โดย

มอบหมายหน่วยงานภาครัฐ อาทิ สสว. ทำหน้าที่

- บูรณาการนโยบายด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเงินทุนทางเลือก ช่วยเหลือธุรกิจในช่วงระยะเริ่มต้นในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ Platform การระดมทุนทางเลือกที่เหมาะสมกับธุรกิจนั้นๆ
- เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบนิเวศการร่วมลงทุน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อาทิ โครงการ PP-SME
- ติดตามพัฒนาการ-ปัญหาอุปสรรคในการระดมทุนผ่านแหล่งเงินทุนทางเลือก เพื่อปรับปรุงให้แหล่งเงินทุนทางเลือกทั้ง Ecosystem ให้เป็นช่องทางสำคัญในการระดมเงินทุนของธุรกิจ ใน 7 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (อาทิ Demand-Supply/Incubator และ accelerator/ข้อจำกัดด้านกฎหมายต่างๆ ฯลฯ)

ตัวชี้วัดเสถียรภาพธุรกิจ: ธุรกิจเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้สอดคล้องกับวัฏจักรช่วงอายุธุรกิจ

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับสากล สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
Corporate Governance Code ปี 2017 ได้รับการแก้ไข/ปรับปรุง/ทบทวน	ส่งเสริม Corporate Governance ในตลาดทุน						Corporate Governance Code ได้รับการปรับปรุงเป็นฉบับใหม่ ภายใต้กรอบระยะเวลาดำเนินการที่ชัดเจน					สำนักงาน ก.ล.ต.

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับสากล สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย (เต็ม 120 คะแนน)					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
ค่าเฉลี่ยคะแนน CGR ของ บจ. ใน SET และ MAI เพิ่มขึ้น	ส่งเสริม Corporate Governance ในตลาดทุน	81	84	83	-	-	86	90	95	100	110	SET , Thai IOD

คำอธิบายตัวชี้วัด

เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงการปรับปรุงและพัฒนา Corporate Governance Code ของประเทศไทย ให้มีความสอดคล้องกับปัจจุบันและมาตรฐานสากล โดยมีการกำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน เพื่อส่งเสริม Corporate Governance ในตลาดทุน สร้างความโปร่งใส ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

ประเด็นการพัฒนที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

ส่งเสริม Corporate Governance ในตลาดทุน อาทิ เพิ่มความรับผิดชอบต่อกรรมการ ปรับปรุง CG Code และติดตามการรายงานข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนฯ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนและเพิ่มสภาพคล่องให้ตลาด

ตัวชี้วัดเสถียรภาพ: คนไทยมีทักษะทางการเงินสูงขึ้น

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับสากล สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569*	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLs)	การดำเนินนโยบาย เศรษฐกิจมหภาคที่ สนับสนุน การปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจ	2.7%	2.7%	2.8%	2.8% (Q1/69)	-	2.7%	2.6%	2.5%	2.5%	2.5%	สปท.

คำอธิบายตัวชี้วัด

- สัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (NPLs) สะท้อนคุณภาพสินทรัพย์ในระบบธนาคารพาณิชย์ โดย

โดย
$$NPL\ Ratio = \frac{\text{มูลค่า NPLs}}{\text{มูลค่าสินเชื่อรวม}}$$

ประเด็นการพัฒนาส่งผลต่อตัวชี้วัด

- การกำกับดูแลผู้เล่นในระบบการเงินเพื่อไม่ให้เกิดการก่อหนี้เกินตัว โดยขยายขอบเขตการกำกับดูแลผู้ให้บริการสินเชื่อให้ครอบคลุมจุดที่มีนัยสำคัญหรือขยายตัวเร็ว
- ยกระดับการกำกับดูแลสหกรณ์การเงิน
- เสริมความรู้ทางการเงินให้กับประชาชน ทั้งในด้านการลงทุน และการก่อหนี้

ตัวชี้วัดเสถียรภาพเศรษฐกิจ: คนไทยมีทักษะทางการเงินสูงขึ้น

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสถียรภาพ	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย			แหล่งข้อมูล
		2561	2563	2565	2567	2569	2571	2573	2575	
คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทย	การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ	62.5	67.4	71.4	72.6	-	ไม่ต่ำกว่า 80			สปท.

คำอธิบายตัวชี้วัด

ระดับทักษะทางการเงิน (financial literacy) สํารวจทุก 2 ปี โดย สปท. และสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยวัดทักษะ 3 ด้าน ประกอบด้วย (1) ความรู้ทางการเงิน (2) พฤติกรรมทางการเงิน (3) ทักษะการจัดการเงิน

ประเด็นการพัฒนาส่งผลต่อตัวชี้วัด

1. การกำกับดูแลผู้เล่นในระบบการเงินเพื่อไม่ให้เกิดการก่อหนี้เกินตัว โดยขยายขอบเขตการกำกับดูแลผู้ให้บริการสินเชื่อให้ครอบคลุมจุดที่มีนัยสำคัญหรือขยายตัวเร็ว
2. ยกระดับการกำกับดูแลสหกรณ์การเงิน
3. เสริมความรู้ทางการเงินให้กับประชาชน ทั้งในด้านการลงทุน และการก่อหนี้

ตัวชี้วัดเสถียรภาพ: ภาคการคลังมีศักยภาพทางการเงินมากขึ้นและสามารถปรับสมดุลทางการเงินได้ในระยะยาว

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสถียรภาพ	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP	การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ	62.4	63.3	64.7	68.0	69.3	70.3	70.2	69.3	67.4	65.0	สบน.

คำอธิบายตัวชี้วัด

สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP (Public Debt-to-GDP Ratio)

ตัวชี้วัดที่แสดงขนาดของภาระหนี้สาธารณะเมื่อเทียบกับขนาดของระบบเศรษฐกิจ โดยสะท้อนความสามารถของประเทศในการรองรับภาระหนี้และรักษาเสถียรภาพทางการเงินในระยะยาว ค่าสัดส่วนที่สูงบ่งชี้ว่าภาระหนี้มีขนาดใหญ่เมื่อเทียบกับศักยภาพทางเศรษฐกิจ และอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการเงินหากไม่มีการบริหารจัดการที่เหมาะสม

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

การรักษาวินัยการเงินการคลังผ่านการตั้งเป้าหมายการปรับสมดุลทางการเงินในระยะยาว โดย

- 1. การกำหนดแนวทางการลดสัดส่วนหนี้สาธารณะอย่างเป็นรูปธรรม การพัฒนากฎเกณฑ์การคลัง (Fiscal Rules) และข้อบังคับทางกฎหมายที่มีความเข้มงวดและชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อมุ่งลดขนาดการขาดดุล
- 2. การบริหารการชำระคืนต้นเงินกู้และดอกเบี้ยอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับมูลค่าหนี้คงค้าง
- 3. กำหนดสัดส่วนการชำระคืนขั้นต่ำให้แก่องค์การบริหารเงินเฉพาะกิจ หรือหน่วยงานที่ดำเนินโครงการตามมาตรา 28 รวมถึงการจัดสรรงบชำระคืนต้นเงินกู้ให้เพียงพอและปรับปรุงกลไกการขออนุมัติกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการตามมาตรา 28

ตัวชี้วัดเสถียรภาพ: ภาคการคลังมีศักยภาพทางการคลังมากขึ้นและสามารถปรับสมดุลทางการคลังได้ในระยะยาว

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสถียรภาพ	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนดุลการคลังต่อ GDP	การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ	-2.9	-4.4	-4.9	-4.4	-3.9	-2.8	-2.1	-1.4	-0.6	-0.2	สศค.

คำอธิบายตัวชี้วัด

สัดส่วนดุลการคลัง (Overall Balance หรือ Fiscal Balance) ต่อ GDP

ตัวชี้วัดที่แสดงผลต่างระหว่างรายได้ของรัฐบาลและรายจ่ายรวมของรัฐบาลในรอบปีงบประมาณ เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) โดยสะท้อนฐานะดุลการคลังโดยรวมและความสามารถของรัฐบาลในการบริหารรายรับและรายจ่ายให้มีความสมดุล หากตัวชี้วัดมีค่าเป็นบวกแสดงว่ารัฐบาลเกินดุลการคลัง (Fiscal Surplus) ขณะที่ค่าเป็นลบแสดงว่ารัฐบาลขาดดุลการคลัง (Fiscal Deficit) ซึ่งการขาดดุลอย่างต่อเนื่องอาจนำไปสู่การสะสมของหนี้สาธารณะและเพิ่มความเปราะบางทางการคลังในระยะยาว

ประเด็นการพัฒนาก่อให้เกิดผลต่อตัวชี้วัด

- 1. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บของภาครัฐ การขยายฐานภาษี ควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบภาษีให้เท่ากันกับการเปลี่ยนแปลงบริบทในการดำเนินธุรกิจและเศรษฐกิจ
- 2. การปฏิรูปภาครัฐเพื่อปรับลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ ควบคู่ไปกับการทบทวนรายการลดหย่อนที่ทำให้ภาครัฐสูญเสียรายได้
- 3. การดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน (Crowding-in) ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP)
- 4. การเร่งรัดปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจและการปฏิรูปภาครัฐ เพื่อขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ตามศักยภาพ

ตัวชี้วัดเสถียรภาพ: ภาคการคลังมีศักยภาพทางการคลังมากขึ้นและสามารถปรับสมดุลทางการคลังได้ในระยะยาว

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสถียรภาพ	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนรายได้สุทธิต่อ GDP	การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ	15.0	15.2	15.0	14.9	14.7	15.6	15.6	15.1	15.1	15.2	สศค.

คำอธิบายตัวชี้วัด

สัดส่วนรายได้รัฐบาลสุทธิต่อ GDP (Net Government Revenue-to-GDP Ratio)

ตัวชี้วัดที่แสดงระดับรายได้สุทธิของรัฐบาลเมื่อเทียบกับขนาดเศรษฐกิจ โดยสะท้อนศักยภาพในการจัดเก็บรายได้เพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายภาครัฐและการบริหารการะหนี้ รายได้สุทธิที่สูงโดยทั่วไปบ่งชี้ถึงฐานรายได้ที่มั่นคงและความสามารถในการรองรับภาระทางการคลังได้ดีกว่า

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ การขยายฐานภาษี ควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบภาษีให้เท่ากันกับการเปลี่ยนแปลงบริบทในการดำเนินธุรกิจและเศรษฐกิจ โดย

- ยกระดับการจัดเก็บภาษีและการบริหารการจัดเก็บภาษีสู่ระบบภาษีดิจิทัลแบบบูรณาการ ผ่านการออกแบบระบบให้เรียบง่าย และลดภาระต้นทุนของผู้เสียภาษี
- ยกระดับการรวบรวมและประมวลผลข้อมูลทางการเงินและรายได้ระดับประเทศ (National Financial Data Center) ควบคู่กับการสร้างแรงจูงใจเพื่อดึงคนเข้าระบบภาษี ผ่าน Negative Income Tax (NIT)
- ยกระดับการจัดเก็บให้ครอบคลุมภาษีรูปแบบใหม่ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีฐานทรัพย์สิน
- กำหนดแผนการปรับขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่มควบคู่กับมาตรการดูแลผู้ได้รับผลกระทบเฉพาะกลุ่ม โดยเฉพาะครัวเรือนผู้มีรายได้น้อย ควบคู่การสร้างการรับรู้กับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ภาคการคลังมีศักยภาพทางการคลังมากขึ้นและสามารถปรับสมดุลทางการคลังได้ในระยะยาว

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
สัดส่วนรายจ่ายประจำต่อ GDP	การดำเนินงานนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ	14.0	15.1	15.1	14.9	14.8	14.7	14.2	13.1	12.4	12.2	สป./บก.

คำอธิบายตัวชี้วัด

สัดส่วนรายจ่ายประจำต่อ GDP (Current Expenditure-to-GDP Ratio)

ตัวชี้วัดที่สะท้อนขนาดของรายจ่ายประจำ เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง เงินบำนาญ เงินอุดหนุน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของภาครัฐ เมื่อเทียบกับ GDP ใช้ประเมินความยืดหยุ่นของงบประมาณและภาระผูกพันทางการคลัง โดยสัดส่วนที่สูงอาจสะท้อนความตึงตัวของงบประมาณและข้อจำกัดในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างรายจ่ายในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

- 1. การปรับโครงสร้างภาครัฐ โดยการทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานรัฐ ยุบเลิกหน่วยงานที่มีความซ้ำซ้อนและไม่มีความจำเป็นต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน การปฏิรูปการจ้างงานข้าราชการให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว โดยคำนึงถึงข้อจำกัดทางการคลังที่เพิ่มขึ้น
- 2. การปรับเปลี่ยนระบบสวัสดิการภาครัฐ โดยเปลี่ยนจากการอุดหนุนแบบถ้วนหน้ามาเป็นการใช้ Big Data และฐานข้อมูลภาษีเพื่อจ่ายสวัสดิการให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย ควบคู่ไปการจัดสวัสดิการทางสังคมแบบมีเงื่อนไข

ตัวชี้วัดเสาเศรษฐกิจ: ภาคการคลังมีศักยภาพทางการคลังมากขึ้นและสามารถปรับสมดุลทางการคลังได้ในระยะยาว

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระดับเสาที่สะท้อน	สถานะที่ผ่านมา (Baseline)					ค่าเป้าหมาย					แหล่งข้อมูล
		2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	
มูลค่าการลงทุนร่วมภาครัฐและเอกชน	การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ											สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

คำอธิบายตัวชี้วัด

มูลค่าการลงทุนจริงของโครงการร่วมภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) ของโครงการที่อยู่ในแผนการจัดทำโครงการร่วมลงทุน และคำนวณมูลค่าตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน

ประเด็นการพัฒนาที่ส่งผลต่อตัวชี้วัด

การเพิ่มการมีส่วนร่วมในการลงทุนของภาคเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เพื่อลดแรงกดดันทางการคลัง ควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ

1. การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1 การโยกย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูงขึ้น

การเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูง
1. การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานผ่านการส่งเสริมกลไกการปรับทักษะให้ตรงตามความต้องการ (Demand-driven) รวมถึงการกำหนดค่าตอบแทนและแรงจูงใจที่เหมาะสม พร้อมเปิดกว้างให้ภาคส่วนต่างๆ เป็นผู้ให้บริการในการยกระดับฝีมือแรงงาน 2. การยกระดับกลไกรับรองมาตรฐานแรงงานให้เป็นที่ยอมรับและกันสมัย 3. การสร้างแรงจูงใจให้กับแรงงานในการเข้าสู่ระบบเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ควบคู่กับการบูรณาการระบบการคุ้มครองแรงงาน 4. การพัฒนากลไกการเคลื่อนย้ายบุคลากรทักษะสูง (Talent Mobility) 5. การปรับลดมาตรการอุดหนุนในภาคการผลิตที่ผลิตภาพต่ำ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวหรือเคลื่อนย้ายแรงงาน

1.2 การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมเพื่อสนับสนุนพลวัตของภาคธุรกิจ

พลวัตทางธุรกิจ
1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาด โดยให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและการประกอบธุรกิจ 2. การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฎหมายล้มละลาย ควบคู่ไปกับการสร้างกลไกกำกับดูแลเพื่อรองรับการยกเลิกกิจการและการออกจากตลาดด้วยต้นทุนที่เหมาะสม 3. การฟื้นฟูกลไกการตรวจประเมินศักยภาพธุรกิจ (Business Diagnosis) ควบคู่กับการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและอุตสาหกรรมเป้าหมาย พร้อมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ 4. การยกระดับผลิตภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าเพื่อให้สินค้าและบริการของ SMEs สอดคล้องกับความต้องการของตลาด 5. การปรับรูปแบบสิทธิประโยชน์การลงทุนจากการให้สิทธิประโยชน์พื้นฐานในวงกว้างไปสู่การให้สิทธิประโยชน์ตามเงื่อนไขการสร้างมูลค่าเพิ่ม

1.3 การส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า/การลงทุนที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

การแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม	ผู้ประกอบการต่างชาติ
1. การสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการกำกับดูแลภาคธุรกิจให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการปรับปรุงการบริหารจัดการกฎเกณฑ์การกำกับดูแลของภาครัฐโดยอาศัยเครื่องมือสำหรับการประเมินผลกระทบทางกฎหมาย (RIA) 2. การปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าภาคบริการและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่ อาทิ ดิจิทัล โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อม 3. การทบทวนบทบาทหน้าที่และยกระดับการบริหารและธรรมาภิบาลของหน่วยงานกำกับดูแลให้เหมาะสม 4. การทบทวนบทบาทของรัฐวิสาหกิจให้มีความรับผิดชอบสอดคล้องต่อการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในตลาด	1. การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเพื่อสนับสนุนการเปิดเสรีภาคบริการในสาขาที่มีการแข่งขันไม่เพียงพอ 2. การเพิ่มกลไกคุ้มครองแพลตฟอร์มข้ามชาติ รวมถึงธุรกิจออนไลน์

2. แนวทางการยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย 7 สาขา

1. เกษตรกรรม (Agriculture)

- พัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูง หลากหลาย และตรงความต้องการของตลาด
- ประยุกต์และขยายผลการใช้เทคโนโลยีเกษตรแม่นยำในการผลิตทางการเกษตร
- ลดงบประมาณการอุดหนุนบรรเทาภาระหนี้ไปสู่การลงทุนระยะยาวและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางการผลิตให้มีประสิทธิภาพ

ยกระดับภาคเกษตรไทยไปสู่เกษตรมูลค่าสูงที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมมาตรฐาน และโครงสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็ง

2. เกษตรแปรรูป (Agricultural Processing)

- ขยายตลาดและเพิ่มความหลากหลายของเกษตรแปรรูปไทย (Food & Non Food) ให้ตอบสนองความต้องการภายในประเทศและต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาคุณภาพ มาตรฐาน และความสม่ำเสมอของวัตถุดิบทางการเกษตรที่จะเข้าสู่กระบวนการแปรรูป
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง และเสริมสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐานการรับรองมาตรฐาน การทดลอง การทดสอบ และการจำหน่ายเชิงพาณิชย์

ต่อยอดทรัพยากรชีวภาพไทยสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่หลากหลายและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. การท่องเที่ยว (Tourism)

- เพิ่มมูลค่าและลดการพึ่งพาการท่องเที่ยวแบบด้านราคาเพื่อรองรับตลาดท่องเที่ยวกลุ่มศักยภาพที่ครอบคลุม Niche Market และ Mass Market ที่พร้อมใช้จ่าย
- ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม และขับเคลื่อนการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำด้วยกลไกรับรองคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรฐานภายในประเทศและสากล

เน้นการท่องเที่ยวเชิง “คุณภาพหรือคุณค่าเหนือปริมาณ (Value over Volume)”

4. ยานยนต์แห่งอนาคต (Future Mobility)

- กำหนดสิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการไทยเข้าไปในห่วงโซ่มูลค่ายานยนต์สมัยใหม่และยกระดับแรงงานทักษะสูงให้มีทักษะสำหรับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์สมัยใหม่
- สร้างตลาดนำร่อง เช่น การกำหนดแต้มต่อสำหรับหน่วยงานภาครัฐในการจัดซื้อยานยนต์ไฟฟ้าเฉพาะทาง (Niche Segments) ที่ผลิตโดยผู้ประกอบการไทย และการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานนวัตกรรม เช่น การผลักดันศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ (ATTRIC) ให้เป็นศูนย์นวัตกรรมและรับรองมาตรฐานระบบและชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าแบบครบวงจร

ยกระดับประเทศไทยจากฐานการ “ประกอบ” ยานยนต์ไปสู่ฐานการ “ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์มูลค่าสูง”

6. อุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพ (MedWell Industry)

- เชื่อมโยงบริการทางการแพทย์ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และเครื่องมือแพทย์กับเทคโนโลยีการแพทย์ให้เป็นบริการสุขภาพที่ต่อเนื่อง
- พัฒนามาตรฐานและระบบรับรองที่ครอบคลุมบริการทางการแพทย์ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เครื่องมือแพทย์ และเทคโนโลยีการแพทย์ เพื่อให้การให้บริการแต่ละสาขามีคุณภาพ ความปลอดภัย และความน่าเชื่อถือ
- กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ประเทศไทยมีศักยภาพการแข่งขัน และมีการขยายตัวทางการตลาดที่ชัดเจน

ยกระดับประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการดูแลสุขภาพมูลค่าสูงของภูมิภาค

5. เทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology)

- ขยายและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในกลุ่มกิจกรรมมูลค่าสูง เพื่อยกระดับจากฐานการผลิตดั้งเดิมสู่กิจกรรมต้นน้ำและกลางน้ำที่มีมูลค่าเพิ่ม
- สร้างภาคีร่วมภาครัฐ-เอกชน-สถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานทักษะสูงเพื่อรองรับการลงทุนระยะยาวและลดการพึ่งพาผู้เชี่ยวชาญต่างชาติ
- เชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าและเพิ่มผลิตภาพในประเทศผ่านการสร้างพันธมิตรจับคู่ธุรกิจและผลักดันให้บริษัทข้ามชาติถ่ายทอดเทคโนโลยี

ยกระดับสู่การเป็นฐานการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงของภูมิภาคผ่านความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับบริษัทข้ามชาติเป้าหมายควบคู่กับการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

7. เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

- ขยายเปิดตลาดมูลค่าสูงให้ผลงานสร้างสรรค์ไทยโดยพัฒนาข้อมูลตลาดเชิงลึก ช่องทางการเจรจาธุรกิจ กลไกส่งเสริมการขายสิทธิ์ และการเข้าร่วมแพลตฟอร์มหรือเวทีการค้าสำคัญในระดับสากล
- ต่อยอดทุนสร้างสรรค์สู่ทรัพย์สินทางปัญญาและการนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง

ต่อยอดอัตลักษณ์ไทยให้ร่วมสมัยและสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโลกด้วยความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

3. การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

3.1 ทางการเงิน

1. การพัฒนากลไกทางการเงินเพื่อเป็นปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

1.1 สนับสนุนการ financing ที่เหมาะสมกับธุรกิจในแต่ละช่วงวัฏจักรธุรกิจ โดย (1) ภาครัฐสนับสนุนภาคธุรกิจแบบพุ่งเป้าให้กับธุรกิจ ใน 7 สาขา เป้าหมาย พร้อมทั้งการเชื่อมโยงการสนับสนุนทางการเงิน สำหรับการวิจัยและพัฒนา (R&D) และนวัตกรรม รวมถึงการลดความซับซ้อนในการสมัครและการเบิกจ่ายเงินสนับสนุนจากภาครัฐ (2) สถาบันการเงิน เร่งแก้ปัญห information asymmetry และเชื่อมโยงข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อสนับสนุนการให้สินเชื่อ ควบคู่ไปกับการยกระดับกลไกค้ำประกันสินเชื่อและส่งเสริมการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกัน เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อให้กับ SMEs และ (3) การพัฒนาตลาดทุน ตลาดตราสารหนี้ และเงินทุนทางเลือก (Alternative Funding) ให้สนับสนุนธุรกิจได้เหมาะสมในแต่ละช่วงวัฏจักรธุรกิจควบคู่ไปกับการสร้างความโปร่งใส และส่งเสริมธรรมาภิบาลในตลาดทุน

1.2 ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ตอบโจทย์การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Finance)

1.3 พัฒนาระบบการชำระเงินของภาคธุรกิจที่รวดเร็วขึ้นและมีต้นทุนลดลง

1.4 เร่งรัดกระบวนการจัดการลูกหนี้และหลักประกันหลังการผิดนัดชำระหนี้ (Default) เพื่อช่วยภาคธุรกิจให้สามารถออกจากธุรกิจได้เร็วขึ้น โดยการยกระดับการแก้ไขปัญหาค่าการที่ประสบปัญหา (Resolution) และกรอบการดำเนินงานด้านการล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการ (Insolvency Frameworks) รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายของตลาดทุน โดยปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ คล่องตัว และรวมศูนย์

2. ทางการเงินมี guardrails ช่วยหลักเลี่ยงการสะสมความเสี่ยงเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว

2.1 การกำกับดูแลผู้เล่นในระบบการเงินเพื่อไม่ให้ก่อหนี้เกินตัว โดยขยายขอบเขตการกำกับดูแลผู้ให้บริการสินเชื่อให้ครอบคลุม และวางกติกาคุ่มครอง ผู้ให้บริการให้เป็นมาตรฐาน

2.2 การเสริมความรู้ทางการเงิน (Financial literacy) ให้แก่ประชาชนและนักลงทุนรายย่อย โดยให้ความสำคัญกับ การกำกับดูแลผู้เล่นในระบบการเงิน เพื่อไม่ให้เกิดการก่อหนี้เกินตัว การยกระดับข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหุ้นกู้ การยกระดับการกำกับดูแลสหกรณ์การเงิน รวมไปถึงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเงิน

3. การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

3.2 ภาคการคลัง

- 1. การรักษาวินัยการเงินการคลังผ่านการตั้งเป้าหมายการปรับสมดุลทางการคลังในระยะยาว
 - 1.1) การพัฒนากติกาทางการคลัง (Fiscal Rules) และข้อบังคับทางกฎหมายที่มีความเข้มงวดและชัดเจนยิ่งขึ้น ควบคู่กับการนำข้อมูลข้อเท็จจริงมาจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย
 - 1.2) การกำหนดแผนการลดขนาดการขาดดุลที่เป็นรูปธรรมและสามารถดำเนินการได้
- 2. การปฏิรูปการใช้จ่ายภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับ
 - 2.1) การจัดลำดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างภาครัฐ โดยการทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานรัฐ ยุบเลิกหน่วยงานที่มีความซ้ำซ้อนและไม่มีความจำเป็นต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน การปฏิรูปการจ้างงานข้าราชการให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสถานการณ์
 - 2.2) การปรับเปลี่ยนระบบสวัสดิการภาครัฐ โดยเปลี่ยนจากการอุดหนุนแบบถ้วนหน้ามาเป็นการใช้ Big Data และฐานข้อมูลภาษีเพื่อจ่ายสวัสดิการให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย ควบคู่ไปการจัดสวัสดิการทางสังคมแบบมีเงื่อนไข
 - 2.3) การยกระดับกลไกการดึงดูดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาคเอกชน (Crowding-in) ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) การระดมทุนผ่านตลาดทุน และกลไกการค้ำประกันรวมถึงการรับประกันผลตอบแทน
 - 2.4) การทบทวนบทบาทของรัฐวิสาหกิจเพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารของรัฐวิสาหกิจที่ไม่มีความจำเป็น
- 3. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับ
 - 3.1) การปฏิรูปภาษีให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงบริบทในการดำเนินธุรกิจและเศรษฐกิจ รวมถึงการพิจารณาปรับขึ้นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ควบคู่ไปกับมาตรการชดเชยสำหรับครัวเรือนรายได้น้อย เพื่อลดผลกระทบต่อการค้าครองชีพ การเร่งเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงภาษีฐานทรัพย์สินอื่น ๆ
 - 3.2) การขยายฐานภาษี อาทิ การพิจารณาการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและเกณฑ์การลดหย่อน การทบทวนเกณฑ์ยกเว้นและปรับโครงสร้างภาษีการรับมรดกและภาษีการให้ รวมถึงมาตรการจูงใจเพื่อให้คนเข้ามาในระบบภาษี
 - 3.3) การทบทวนรายการลดหย่อนที่ทำให้ภาครัฐสูญเสียรายได้ (Tax Expenditure)

วัตถุประสงค์หลัก

เป้าหมายหลัก

Reform Agenda
ในภาพรวม

Reform Agenda หลัก
ของเสา.....

“เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น
อย่างทั่วถึง และยั่งยืน”

1 เศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น
และสามารถสร้างงานที่ดี

2 ภาครัฐมีสมรรถนะสูง
และโปร่งใส

3 คนไทยมีทักษะสูง

4 การผลิตและบริการ
เปลี่ยนผ่านสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

การเพิ่มผลผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน
“ซ่อมรากฐาน เลิกข้อจำกัด เสริมศักยภาพ สร้างอนาคต”

เรื่องที่
1

XXXXX...

เรื่องที่
2

XXXXX...

เรื่องที่
3

XXXXX...

หมายเหตุ!

- » แต่ละเสาหลักขอให้ระบุ **Key Reform Agenda** ไม่เกิน **2-3 ประเด็น** โดยเป็นประเด็นที่มีผลกระทบสูง (High Impact) และเป็น **คานาจุดสำคัญ** ที่จะขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14
- » ขอบเขตของ **Key Reform Agenda** ต้องมีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าประเด็นการพัฒนากว้าง ๆ โดยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับ กลยุทธ์ แต่ไม่จำเป็นต้องอ้างอิงหรือเลือกจากกลยุทธ์เดิมของแต่ละเสา หากเห็นว่ากลยุทธ์เดิมยังไม่ใช้ประเด็นที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบได้อย่างมีนัยสำคัญ
- » ให้มุ่งตอบคำถามว่า “**แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จะ reform หรือเปลี่ยนแปลงอะไร**” มากกว่าการระบุประเด็นการพัฒนาในลักษณะกว้าง ๆ โดยควรเป็นประเด็นที่สามารถนำไปสู่การ **Transform** ประเทศ และผลักดันให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนฯ ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ตัวอย่าง

- ✗ **กว้างเกินไป:** การปฏิรูประบบบริหารจัดการภาครัฐ
- ✓ **แนวทางตัวอย่าง:** การทบทวนบทบาทและภารกิจของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด เพื่อนำไปสู่การลดขนาดภาครัฐ

ประเด็นคานจัดของเศรษฐกิจ

ทุนและนวัตกรรม

1. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับมูลค่าเพิ่ม ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงมาตรฐานการทดลอง การทดสอบ และการจำหน่ายเชิงพาณิชย์
2. การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ และสถาบันการศึกษา เพื่อให้ออกแบบภาคธุรกิจจริง
3. จัดหาหรือสนับสนุนบริการ Cloud และ AI เพื่อลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจของ SME

ด้านแรงงาน

1. การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานผ่านการส่งเสริมกลไกการปรับทักษะให้ตรงตามความต้องการ
2. การสร้างแรงจูงใจให้กับแรงงานในการเข้าสู่ระบบ

ภาคการเงิน

1. การสนับสนุนภาคธุรกิจแบบพุ่งเป้าให้กับธุรกิจ ใน 7 สาขาเป้าหมาย พร้อมทั้งการเชื่อมโยงการสนับสนุนทางการเงิน สำหรับกิจกรรม R&D และ innovation
2. การยกระดับกลไกค้ำประกันเครดิต เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อให้กับ SMEs
3. การพัฒนาตลาดทุน ตลาดตราสารหนี้ และเงินทุนทางเลือก (alternative Funding)
4. การเสริมความรู้ทางการเงิน (Financial literacy) ให้แก่ประชาชนและนักลงทุนรายย่อย

พลวัตทางธุรกิจ

1. การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้ง การประกอบธุรกิจ และการล้มละลาย
2. การฟื้นฟูกลไกการตรวจประเมินศักยภาพธุรกิจ (Business Diagnosis)
3. การปรับรูปแบบสิทธิประโยชน์การลงทุน เพื่อให้เชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศ

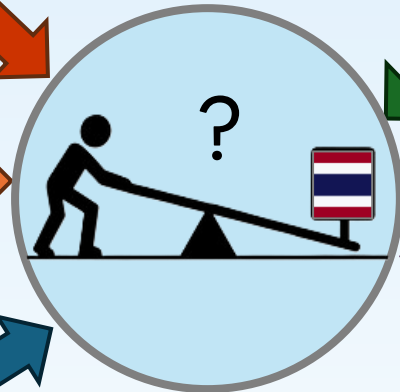
การแข่งขันทางการค้า

1. การปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการกำกับดูแลภาคธุรกิจ
2. การปรับปรุงกฎหมายเพื่อเอื้ออำนวยต่อการค้าภาคบริการ
3. การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว

ภาคการคลัง

1. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ
2. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ
3. การปรับกลไกการกำกับดูแลวินัยการเงินการคลังภาครัฐ

วาระที่ 4 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

ความคืบหน้าที่ผ่านมาและแผนการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในระยะต่อไป

มีนาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 1 (6 มี.ค. 69)

เวลา: 9.00-12.00 น.

รายละเอียด: ภาพรวมเศรษฐกิจ

มิถุนายน 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 4 (11 มิ.ย. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: ระบบนิเวศการปรับตัวแรงงาน และการแข่งขัน

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 5 (24 มิ.ย. 69)

เวลา: 09.00-12.00 น.

รายละเอียด: เศรษฐกิจนอกกรอบ และ SMEs

เมษายน 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 2 (9 เม.ย. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา (Real Sector)

กรกฎาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 6 (2 ก.ค. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาขาเป้าหมาย

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 7 (17 ก.ค. 69)

เวลา: 9.00-12.00 น.

รายละเอียด: การเงิน และการคลัง

www.nesdc.go.th

พฤษภาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 3 (18 พ.ค. 69)

เวลา: 16.00-18.00 น.

รายละเอียด: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา (Real Sector)

สิงหาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 8 (24 ก.ค. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: เป้าหมายและตัวชี้วัดสาขาสถาปัตยกรรม

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 9 (18 ส.ค. 69)

เวลา: 10.00-12.00 น.

รายละเอียด: สรุป

2

กรอบระยะเวลาดำเนินการ

- 24 ก.ค. ส่ง ppt สารสำคัญของเสา สำหรับประชุมคกก.กลาง ครั้งที่ 4/69
- 20 ส.ค. ส่งเนื้อหา text 10 หน้า สำหรับประชุมสภาพัฒนาฯ (ครั้งที่ 8/69)

ก.ค. 69

ส.ค. 69

ก.ย. 69

ต.ค. 69

พ.ย. 69

ธ.ค. 69

ม.ค. 70

1 ก.ค.

ประชุมหารือร่วมกับ ผอ./ผชช.
ภายใน สศช.

9 ก.ค.

ประชุมหารือร่วมกับ ลศช. รศช.
ครั้งที่ 5/69

WE'RE
HERE

24 ก.ค.

คกก.ยกร่างฯ รายงาน
นำเสนอสาระสำคัญให้ กศว.
(ppt)

6 ส.ค.

ประชุม คกก.กลาง ครั้งที่ 4/69
(เห็นชอบสาระสำคัญของร่างแผนฯ 14
ก่อนนำเสนอสภาพัฒนาฯ)

20 ส.ค.

คกก.ยกร่าง รายงาน
นำเสนอเนื้อหาฉบับปรับปรุง
(เนื้อหา text 10 หน้า)
ให้ กศว.

ภายใน
15 ส.ค.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
จัดส่งเป้าหมาย แผน และข้อเสนอ
โครงการ ให้ สศช.

2 ก.ย.

สภาพัฒนาฯ (ครั้งที่ 8/69)
ให้ความเห็นต่อ
ร่างแผนฯ 14 (เบื้องต้น)

21 ก.ย.

ประชุมประจำปี สศช. 69
(ร่างแผนฯ 14)

25 ก.ย.

คกก.ยกร่าง
ส่งร่างแผนฯ ฉบับปรับปรุง
(ตามความเห็น) ให้ กศว.

29 ก.ย.

ประชุม คกก.กลาง ครั้งที่ 5/69
(ให้ความเห็นร่างแผนฯ ที่ปรับปรุง
ก่อนนำเสนอสภาพัฒนาฯ)

30 ก.ย.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
จัดส่งเป้าหมาย แผน (ฉบับปรับปรุง)
และข้อเสนอโครงการที่เกี่ยวข้อง
ให้ สศช.

7 ต.ค.

สภาพัฒนาฯ
(ครั้งที่ 9/69)
เห็นชอบ ร่างแผนฯ 14
(สำหรับหน่วยงานใช้อ้างอิง
ในการจัดทำคำขอ ข.ป.บ.)

12-18 ต.ค.

การประชุม IMF-WB

ปลาย
ต.ค.

สปป. เริ่มเตรียมการ
ยุทธศาสตร์การจัดสรร
งบประมาณ 71

31 ต.ค.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
จัดส่ง MOU
เพื่อขับเคลื่อนแผน (ถ้ามี)
ให้ สศช.

ต้น พ.ย.

ผู้แทนคณะทำงานฯ
จัดทำร่างยุทธศาสตร์
การจัดสรรงบประมาณ 71

กลาง พ.ย.

ประชุม คกก.กลาง
ครั้งที่ 6/69
(แนวทางการเชื่อมโยงการ
ดำเนินการตามแผนฯ ในปีแรก
กับการจัดสรรงบประมาณ ปี 71)

กลาง-ปลาย
พ.ย.

คณะอนุกรรมการ
ประจำปีภาค เห็นชอบ
เป้าหมาย แผน ข้อเสนอ
โครงการ และ MOU

ครม. เห็นชอบ
ยุทธศาสตร์การจัดสรร
งบประมาณ 71

ครม. เห็นชอบ
กรอบวงเงิน
งบประมาณ 71

• ก.บ.บ. เห็นชอบ
เป้าหมาย แผน
ข้อเสนอโครงการ
และ MOU
• ครม. เห็นชอบแผน
และข้อเสนอโครงการ

นรม.มอบนโยบาย
งบประมาณ 71

หน่วยงานจัดทำคำขอ
งบประมาณ 71

กลาง ม.ค.

ประชุม คกก.กลาง
ครั้งที่ 7/69
(กลไกการขับเคลื่อน
และการติดตามประเมินผล)